

Echtelieden

Heb je dat gelezen in de ondernemingsraad-notulen?

'Je mag een relatie hebben in de horizontale lijn als het werken er maar niet onder lijdt.'

Hé, wat jammer is dat nou toch weer, mag ik wel een relatie aangaan met mijn collega, maar niet met mijn baas. In de hiërarchische lijn schijnt dat niet te kunnen... Waar zou dat mee te maken hebben? Effe nadenken....mogelijk heeft dat te maken met het idee dat als je een relatie hebt met je baas, jij dan niet meer doet wat ie zegt of zoiets?? Dat is een klassieker met de fraaie vooronderstelling dat in een relatie echtelieden wel doen wat de ander tegen ze zegt. Bekend is dat we in relaties altijd bezig zijn om het gedrag van de partner te veranderen. In een hiërarchische relatie is dat perfect mogelijk. Een makkie zou ik zeggen. Het is zeer eenvoudig om de partner aan te sturen.

Nee, veel moeilijker is het als de relatie gelijkwaardig is. Dat mag dus nu, als het werk er maar niet onder lijdt? Dat wil zeggen dat de baas er geen last van mag hebben. Weer een vooronderstelling! Want dat ligt natuurlijk wel voor de hand. Samen sta je sterk. Twee tegen één. Vanuit de baas gezien heb je dan nog het effect van geef je de ene een complimentje, voelt de ander zich tekortgedaan. Of geef je de één een standje krijg je ruzie met de ander. 'Bondje' noemen we dat, daar is nauwelijks leiding aan te geven.

Voorstel is dus om de regel te veranderen:

Relaties in de verticale lijn zijn toegestaan omdat niemand daar last van heeft.

Relaties in de horizontale lijn zijn niet toegestaan omdat de baas daar altijd last van heeft.

Zo, nu nog wachten tot iemand dit voorstel gaat inbrengen.

B

colofon

Redactie Janneke Bandringa, Aly de Jong, Paulien van der Weij

Tekst en redactie Frans kerver

Ontwerp Martine Hoving

Redactieadres tien @jeugdzorgdrenthe.nl

Aan dit nummer werkten mee: Trijntje Arends, Peter Voerman, Anneke Haarsma, Maarten Spaander, Marchien Timmer, Guido Rijkers, B.

Met dank aan de gefotografeerden die ons toestemming gaven voor het publiceren van hun foto's in dit blad.

oktober 2006[©]

Interesse in Preventieactiviteiten in Drenthe? Kijk op jeugdpreventiedrenthe.nl

D'ER OP OF
D'ER ONDER

Verbreding, verdieping, verbinding

❖ Wat drijft jou in je werk?

➤ Jacht naar 'een hart met wat ruimte'...

10

DUBBELOIK!

Tien is de interne nieuwsbrief van Jeugdzorg Drenthe

nummer 2 • jaargang 1 • oktober 2006

- (1) van de redactie
- (2) van de stamtafel
Provincie wil geen wachtlijsten meer...
- (3) van de leestafel
(pauze)
- (4) persoonlijk portret
Maarten Spaander, kinder- en jeugdpsychiater
- (5) dag in dag uit
Goedemiddag, Jeugdzorg Drenthe...
- (6) nieuws
Wat drijft jou in je werk?
- (7) in en uit
- (8) Boter bij de vis
De doorlopende jacht van Marchien en Guido naar 'een hart met wat ruimte'.
- (9) tientje verdiend
Voorgedragen voor de WarmHart prijs...
- (10) feedback
Echtelieden

van de redactie (1)

Een dikke TIEN deze keer. Dat komt er van als er nieuwe mensen in de redactie treden, die dan meteen zeggen dat er toch wel meer te vertellen valt, dat de berichtgeving in die eerste nummers wel erg compact was. Wat meer sfeer, mening en persoonlijke verhalen; dat mag best.

En wie leest dat dan? U?

Dan ook nog: erg veel enthousiasme in al die verhalen. We zijn flexibel en betrouwbaar, het is gezellig bij ons, iemand vond de perfecte match en als het moet fietsen we ons ook in het weekend in het zweet. De mensen staan te dringen om bij ons aan de slag te gaan. Lees maar, het staat er heus allemaal.

Zonder cynisme.

Die jeugdzorg, dat is een warm nest. Hoe moet dat met het kerstnummer, vraagt de redactie zich angstig af. Zit er niet teveel sfeer in dit nummer? Wat is er overgebleven van het voornemen om kort en krachtig informatie te geven? En, laatste moment van zelfreflectie: wat is de andere kant van Jeugdzorg Drenthe? Die zouden we toch ook belichten?!

Uw reacties zijn welkom op:

tien@jeugdzorgdrenthe.nl

lees en wordt gelezen!

De redactie

Provincie wil geen wachtlijsten meer...

Laten we het scherp stellen. Er valt veel te winnen voor de klanten van Jeugdzorg Drenthe. Slagen wij er in per 1 januari 2007 166 extra plaatsen te realiseren, dan kunnen we de begroting structureel met grofweg 1 miljoen euro verhogen. De wachtlijst is dan weggevoerd. Provincie en Rijk (via VWS) hebben daarvoor dit jaar elk 1 miljoen euro beschikbaar gesteld. De provincie als direct verantwoordelijke stelt wel strikte voorwaarden. Realiseert Jeugdzorg Drenthe de genoemde extra capaciteit niet, dan mogen we het geld terugstorten -moeten dus. Zo gaat dat tegenwoordig, ook als zorgaanbieder worden we afgerekend op geleverde prestaties en de afspraken daarover zijn hard en concreet. Toch, wie de beleidsstukken van de provincie doorneemt, kan niet anders dan concluderen dat er sprake is van een goede werkrelatie. Er lijkt uit één mond te worden gesproken en er is tevredenheid over wat er afgelopen jaren al is bereikt. Blijft dat zo?

De jeugdzorg is de laatste jaren heftig in beweging, geen nieuws voor u, maar ook geen mededeling om bij in te dutten, lees dit citaat: ' De financieringsystematiek maakt het de provincie mogelijk om met meerdere zorgaanbieders in zee te gaan. We zullen daar de komende budgetperiode echter terughoudend in zijn. Wij hechten veel waarde aan betrouwbare zorgaanbieders die aan alle kwaliteitseisen voldoen en in die zin hebben wij met Jeugdzorg Drenthe goede ervaringen.' (Beleidskader Jeugdzorg 2005-2008, prov. Drenthe) De provincie toont zich hier een respectvol partner. Zij spreekt haar waardering uit, maar laat tegelijk merken dat dat respect niet vanzelfsprekend is. De relatie kent boven alles een zakelijk aspect, in het citaat gloort marktwerking aan de horizon.

Niet zonder reden? De Wet op de jeugdzorg (1-1-2005) kent de provincie in sterke mate de regierol toe. Een verantwoordelijkheid die tot actie dwingt, zeker als het nieuws over de jeugdzorg wordt

bepaald door incidenten en lange wachtlijsten. En ook al bestempelt Drenthe zichzelf als een relatief rustige provincie, zorgeloos is de situatie niet getuige de uitgesproken verwachting van 20 procent groei in de vraag naar hulp uit de jeugdzorg. Zo valt te lezen in het *Aanvalsplan wachttijden jeugdzorg* dat de provincie samen met Jeugdzorg Drenthe april jongstleden heeft opgesteld.

Terug naar die verantwoordelijkheid. Zodra een jeugdige een indicatiebesluit is toegekend door Bureau Jeugdzorg is de provincie verantwoordelijk voor het bieden van adequate zorg. Zij wordt daarop afgerekend en dat dwingt tot nieuw beleid. Dat werd voortvarend ter hand genomen. Waar de contourennota *Mensen in het middelpunt*, een breed beleidskader geeft voor cultuur, welzijn en zorg; er is sprake van een *provinciale sociale agenda* - looptijd tot 2008; sluit het *Beleidskader Jeugdzorg 2005-2008* daar op aan. In stevige taal wordt het totaalplan *Werk in uitvoering* aangekondigd. Bijna vermoed van haar eigen productie meldt de provincie in haar Beleidskader dan ook dat er 'in één jaar wel erg veel beleidsstukken verschijnen' (2004 -red).

D'ER OP OF D'ER ONDER

(vervolg) van de stamtafel

Want schiet dat op, al dat papier? Verrassend genoeg lijkt het antwoord: ja. Hoewel we te maken hebben met forse stapels, keert er consequent een heldere lijn terug en eindigen alle mooie woorden in concrete en gedetailleerde plannen, met naam en toenaam en getal. Wie doet wat en hoeveel gaat dat kosten.

We pikken de draad op bij het Uitvoeringsprogramma

Opgroeien 2006 (Opgroeien is een van de zogenaamde programmalijnen uit de contourennota; de lijn die het meest direct ingaat op de jeugd en jeugdzorg). In één van de beleidsdoelen herkennen we onmiddellijk, onversneden het streven van Jeugdzorg Drenthe: 'Wij streven naar kortdurende en efficiënte programma's die zo dicht mogelijk in de woon- en leefomgeving van de jeugdige en de ouders worden aangeboden. Tevens moeten de zorgprogramma's hun kennis en vaardigheden inzetten om het lokale jeugdbeleid te ondersteunen.'

Hulp aan huis, nieuwe ambulante programma's als PMTO, de verbreding van de RJC's, het MKD als expertisecentrum, het behandelprogramma 0/3 voor zeer jonge kinderen en hun ouders/verzorgers; deze passen alle in het beleidsstreven van de provincie. Voeg daarbij de uitgesproken mening dat hulp in een zo vroeg

mogelijk stadium moet worden aangeboden, die door Jeugdzorg Drenthe en provincie wordt gedeeld, dan kun je niet anders concluderen dan dat opdrachtgever en uitvoerder hier op een vruchtbare manier samenwerken. Beleid en uitvoering staan niet los van elkaar, maar lijken communicerende vaten. Om er een letterlijke betekenis aan te geven: er wordt blijkbaar goed met elkaar gepraat.

Er is meer overeenstemming.

De provincie investeert al een aantal jaren in versterking van het lokaal preventief jeugdbeleid; waarbij de niet geïndiceerde zorg de verantwoordelijkheid van de gemeenten is en de geïndiceerde zorg onder andere door Jeugdzorg Drenthe wordt vormgegeven en uitgevoerd. Ambulante programma's als Hulp aan Huis kunnen flexibel worden ingezet en lijken er voor te zorgen dat de behandeltijden korter worden. Samen met het relatief grote aanbod van pleegzorg lijken ze er ook voor te zorgen dat er weinig 'dure' bedden nodig zijn. Toegang tot die zorg en doorstroming wanneer nodig zijn inzet van alle partners. De kennis van de jeugdzorg moet beschikbaar komen aan projecten en instellingen op lokaal niveau. Ook daar werken wij hard aan mee. De modulaire opbouw van programma's kan er tot slot voor zorgen dat de financiering meebeweegt.

Althans dat is wat de provincie en de jeugdzorg voor ogen heeft. Dat kunnen doen wat nodig is en zoveel als nodig is. Het feit dat Jeugdzorg Drenthe trendsettend is in het resultaatgericht meten kan elke overheid alleen maar tevreden stemmen. Je weet wat je inkoop, in termen van kwaliteit en in geld. Voorwaarde daarvoor is een goede kostprijsberekening, maar ook hier zijn de handen ineen geslagen. De provincie heeft Jeugdzorg Drenthe naar voren geschoven in het landelijk project kostprijsberekening. Dat doen we dus al aardig.

Dan is dit dus de toekomst,

waar we naar toe werken: Als de wachtlijsten verleden tijd zijn, ontstaat er ruimte voor echte marktwerking. Immers, dan valt er misschien iets te kiezen. Een toekomst waarin aanbieders gedwongen worden oplossingen te bieden tegen concurrerende prijzen. Wie snel en effectief kan leveren krijgt voorrang. Bij de hulpvrager zelf!

Maar eerst maar es die 166 extra plaatsen creëren. Meer specifiek: 119 plaatsen in de ambulante zorg (IOG, PMTO en AVL); 30 plaatsen in de dagbehandeling (MKD en Boddaert) en 17 plaatsen in de pleegzorg. De stand bij laatste meting was.....

FK

"Gelukkig is er in Drenthe geen sprake van extreem lange wachttijden in de jeugdzorg. Ik durf dan ook te zeggen dat ik best trots ben op hoe we het in Drenthe doen. Dat komt volgens mij enerzijds omdat we een traditie hebben van preventief ingrijpen als de problemen nog niet zo ernstig zijn en anderzijds doordat we in Jeugdzorg Drenthe een flexibele en betrouwbare zorgaanbieder hebben. En vooral - u heeft dat al kunnen lezen - dat we elkaar goed weten te vinden in een gezamenlijke aanpak binnen de jeugdzorg.

Dit voorjaar heeft VWS aan de provincies een fikse bedrag aan extra middelen toegekend. Met dat geld kunnen we alle wachttijden langer dan negen weken aanpakken. Daarvoor hebben we een aanvalsplan opgesteld waarmee we de knelpunten willen oplossen. Concreet betekent dat extra capaciteit voor de dagbehandeling van het jonge kind en extra mogelijkheden voor ambulante programma's en de pleegzorg. Ik ben erg blij dat we met Jeugdzorg Drenthe goede afspraken hebben kunnen maken, dat er snel personeel is geworven en nieuwe programma's als PMTO zijn ingezet. De extra middelen zijn weliswaar eenmalig, maar ik maak me er sterk voor dat er ook in 2007 voldoende middelen zijn om de wachttijden nu voorgoed binnen de wettelijke termijnen te brengen en te houden!"

Anneke Haarsma
gedeputeerde Jeugdzorg

Foto Anneke Haarsma

VERBREIDING, VERDIEPING, VERBINDING

Maarten Spaander, kinder- en jeugdpsychiater

Het rolt er moeiteloos uit: verbreding, verdieping, verbinding. Zo benoemt hij zijn eigen rol binnen onze organisatie, Maarten Spaander, kinder- en jeugdpsychiater. Formeel begon zijn dienstverband op 1 januari 2006 'maar er waren al eerdere contacten'. Dat de jeugdzorg een eigen psychiater op de loonlijst heeft staan is tamelijk uniek. Nog wel. Traditioneel is de psychiatrie het domein van de GGZ, maar grenzen tussen instellingen vervagen - waar problemen zich niet langer in een hok laten duwen (...). Voor Drenthe is het aantrekken van Maarten een rechtstreeks gevolg van de AWBZ-erkenning die, zoals Peter Stam stelde in het 0-nummer 'er voor zorgt dat we nu betaald krijgen voor wat we al jaren doen'. Hamvraag in dit portret is dus wat Maarten toevoegt aan breedte, diepte of verbinding. Wat zegt ie er zelf over:

Is er veel verandert sinds je hier in dienst bent getreden?

'Jawel, jawel, ten eerste zijn we verhuisd naar Friesland, op een laatste uitloper van de Hondsrug, een klein dorpje in Zuid-Oost Friesland. We hebben een boerderij gekocht en verwezenlijken onze droom, stukje bij beetje. Ik wilde al een tijd terug, het liefst naar de Utrechtse heuvelrug, waar ik vandaan kom. Maar de huizen daar zijn daar onbetaalbaar. Daarop zijn we wat verder gaan zoeken. Mijn vrouw is ook kinderpsychiater, daar zijn er te weinig van in Nederland, dus, grote voordeel

van het vak, je hebt wat te kiezen. Inmiddels hebben we twee varkens, tien schapen, honden en katten natuurlijk en sinds kort lopen er twee pony's met hun veulen in de wei. De veulens gaan overigens straks weg, de merries blijven. Veel werk dus, maar geweldig. We hadden altijd al een siertuin, waar we veel tijd en moeite in staken, maar nu met de beesten is het completer, meer basaal, hm nee, ik weet niet, nog dichterbij de natuur misschien. Het belangrijkste is dat de kinderen ook tevreden zijn met de overstap, want dat is natuurlijk het lastigst;

Foto Maarten Spaander

wij, als ouders kunnen wat willen, maar voor de kinderen heeft het ook een impact. Het pakt goed uit; iedereen is blij.'

Grappig dat Maarten op de vraag naar verandering enthousiast over huis en haard begint, waar de interviewer benieuwd is naar zijn invloed op het werk hier, ter plekke. De openingsvraag wordt dus herhaald, en het antwoord is niet minder enthousiast, integendeel.

'Mijn enthousiasme voor deze baan vloeit voort uit mijn werk hiervoor. Ik heb altijd met jongeren gewerkt. Eerst in Rotterdam,

het RMPI, zeg maar het jeugdpsychiatrisch ziekenhuis, dat op verschillende locaties verdeeld lag over de stad. In 1995 is daar de nieuwbouw in Barendrecht uit voortgekomen, het grote categorale ziekenhuis, waar we met een gedreven team een afdeling orthopsychiatrie hebben opgezet. Een gesloten afdeling, acht bedden, voor jongeren die tussen wal en schip vielen. Kort gezegd: "te gek" voor de jeugdhulpverlening en "te onhandelbaar" voor de jeugdpsychiatrie. Met gevolg dat er met deze jongeren werd heen en weer geschoven.'

Hier zou een vraag kunnen staan, maar Maarten heeft geen aansporing nodig; hij vertelt zijn verhaal in snel tempo, een logisch en vrijwel chronologisch overzicht.

'In 2001 raakte ik betrokken bij de forensische jeugdpsychiatrie. In de Viersprong in Halsteren werd een team gevormd voor de behandeling van jongeren uit deze groep, jongeren die met justitie in aanraking waren geweest. Het gaat dan om opgelegde behandelingen, waarbij je dus aan de start veel energie moet steken in het motivatieprobleem. Interessant voor ons was het gedrag van de kinderen

(Pauze)

[vervolg]

VERBREDING, VERDIEPING, VERBINDING

Maarten Spaander, kinder- en jeugdpsychiater

binnen het gezin, wat is de invloed van de kindfactoren op het gezin en omgekeerd. Het gezin als systeem en breder, we keken ook naar de invloed van school, sportclubs waar een kind aan deelnam, enzovoort. Hiermee ben ik ook in Drenthe beland, want wij zochten een andere plek om te wonen, maar in Drenthe is de jeugdzorg al een aantal jaren bezig met deze systeemgerichte benadering. De match was volledig, want hier kon ik mijn werk voortzetten en voelde het als 'thuis komen'.

Daarvoor eerst een uitstapje naar wat we van Amerika kunnen leren en wel de universiteit van Colorado, het project Blueprint.

'De recidive onder jongeren die een delict hadden gepleegd en gedetineerd werden was enorm, die lag boven de 75 procent. De resultaten van de detentie was dus pover te noemen, het gedrag van jongeren leek niet beïnvloedbaar. Wel werd er veel belastinggeld uitgegeven. De universiteit van Colorado is een project gestart. Honderden programma's werden verzameld, gecategoriseerd en beoordeeld op hun resultaten. Belangrijk was of een programma goed was onderbouwd en van

daaruit bewezen effectief was. Zonder degelijke onderbouwing kun je niets zeggen over de effecten. Het resultaat was verbijsterend, van al die programma's bleken er hooguit een tiental te voldoen aan de criteria. Er werd een deal gesloten met de overheid. Je kunt wel niets doen, maar van alle instellingen is een gevangenis wel een van de duurste, dus minst aantrekkelijke opties. De deal hield in dat er voortaan alleen nog maar programma's mochten worden gefinancierd die zich effectief hadden bewezen. Tegelijkertijd werd bespaard justitieel geld overgeheveld naar die programma's. Een en ander was het directe gevolg van de Juvenile Act, een federale wet, geldend in alle staten. Effectief werd hiermee dus ook kosteneffectief!

Onder de noemer Blueprint konden instellingen hun programma's aanmelden. De programma's werden gescreend en openlijk gepubliceerd. Naast effectiviteit en wetenschappelijke onderbouwing gaat het nu ook om overdraagbaarheid. Wat heb je aan een programma dat alleen maar binnen een specifieke context werkt, nietwaar.'

Terug in Nederland, op weg naar Drenthe...

'In 2003, 2004 zijn we in de Viersprong met de MST gestart. De Bascule, een kinderpsychiatrisch ziekenhuis in Amsterdam haalde tegelijkertijd de FFT naar Nederland. Twee programma's uit Amerika die zich richten op jongeren met ernstige gedragsproblemen die geïndiceerd zijn voor plaatsing in een justitiële inrichting. De intensiteit en focus verschillen tussen deze programma's, maar dat laten we even ter zijde (zie bv: www.jeugdzorgdrenthe.nl voor een beschrijving-red). Het belangrijkste is dat je door uitvoering van deze ambulante programma's plaatsing in een dure inrichting probeert te voorkomen of verkorten.

Deze twee programma's worden nu ook uitgevoerd door de Jeugdzorg Drenthe -er zijn er nog meer PMTO bijvoorbeeld, IOG, maar daar gaat dit verhaal niet direct over. Wel van belang is het feit dat Jeugdzorg Drenthe goede meetinstrumenten heeft ontwikkeld. Dries Roosma van Opleiding & Ontwikkeling is daar al veel langer mee bezig. Hij heeft goede instrumenten ontwikkeld, waar-

mee we de resultaten van deze methodes kunnen meten en volgen. De overheid, het NIZW is er zich ondertussen tegenaan gaan bemoeien; logisch en heel goed, zij willen natuurlijk ook waar voor hun geld. En zo ontstaat er in Nederland langzamerhand een netwerk van instellingen, die deze uit Amerika geïmporteerde programma's uitvoeren, waarbij de crux dus zit in het bewezen effectief. Alle stappen in een programma moeten dan ook nauwgezet gevolgd worden, het is geen menu waar je uit kan kiezen. Jeugdzorg Drenthe is het meetinstituut voor de MST en FFT. Daar kunnen we trots op zijn en wat ik hier zie, zijn we daar ook trots op. Met recht, het is een voortvloeisel uit het feit dat hier al jaren gewerkt wordt aan het gedegen methodisch opzetten van behandelprogramma's.'

Een en ander leidt naar het Poortje in Groningen

'In juli is een project gestart onder de naam 'Doen wat werkt'. Een waslijst van instellingen draagt daaraan bij. Naast het Poortje en wij, zijn dat Acare, als GGZ-instelling, Tjallinga Hiem, een instelling voor de lvg-groep en de Base-

groep uit Groningen. Een groep OTS-jongeren wordt noodgedwongen opgevangen in het Poortje, ze hebben niets misdaan, maar zijn tegelijkertijd ook niet zo maar te handhaven. Er was simpelweg geen andere plek. Het idee is dat deze jongeren zes weken een time-out krijgen, waarin de diagnose en observatie plaatsvindt. Vervolgens komen deze jongeren in het bij hen passende behandeltraject terecht: voor een deel zal dat een residentiële vervolgbehandeling zijn. Een ander deel krijgt het ambulante programma, dat door Jeugdzorg Drenthe wordt uitgevoerd. MST en FFT zijn programma's die ook prima ingezet kunnen worden voor de jongeren in het Poortje die er wel via een justitiële maatregel zitten, maar daar is nu het geld nog niet voor. Een financieringskwestie dus waar al hard aan gewerkt wordt.'

Uit je verhaal maak ik op dat je niet bent aangesteld om individuele kinderen of jongeren te zien en behandelen.

'Nee, die conclusie is juist. Ik draaf hooguit op als er een strategisch belang is, als het de voortgang van de behandeling helpt dat 'de

dokter' gezien is. Ik probeer mijzelf overbodig te maken. Ik breng mijn psychiatrische kennis in, kennis mbt diagnostiek en behandeling binnen elk niveau van de organisatie. Natuurlijk zijn er hier ook vragen. Problemen zijn meestal niet eenduidig. Is er sprake van een gedragsprobleem of wanneer stuur je iemand door, wanneer moet ie door de psychiater worden gediagnosticeerd. Het gaat dus om het herkennen en onderscheiden van psychiatrische problematiek. Iedereen kan mij consulteren of oproepen. In de praktijk zijn dat vaak de gedragswetenschappers. Zij trekken aan de bel als een behandeling ergens vastloopt. Dit dus, maar vergeet vooral niet het praten. Afgelopen maanden hebben we veel voorlichting gegeven en zijn we overal langs geweest. Het kost ontzettend veel overleg en praatwerk voor je een prachtig project als in het Poortje van de grond hebt, iedereen op een lijn krijgt; iedereen ook weet en snapt wat we daar samen aan het doen zijn. Die twintig uur van mij zijn dan maar een druppel...'

FK

Goedemiddag, Jeugdzorg Drenthe...

Trijntje Arends werkt bij de receptie in Papenvoort. Wie het algemene nummer van Jeugdzorg Drenthe draait (doen we dat nog eigenlijk, draaien?) krijgt in veel gevallen Trijntje aan de lijn. Niet onbelangrijk dus, voor onbekenden is Trijntje het eerste contact. De stem en het gezicht van JZD?!

Trijntje Arends

Donderdag 21 September 2006

Hallo allemaal ik ben Trijntje en ben werkzaam bij Jeugdzorg Drenthe afdeling receptie te Papenvoort. Mijn werkzaamheden bestaan onder andere uit Telefoniste/Receptioniste; Postkamer in en uitgaande post; inschrijven post facilitair en financiën; kasbeheer locatie Papenvoort en verder allerlei voorkomende werkzaamheden. Momenteel zit ik met mijn collega Louise samen bij de receptie. Zij is werkzaam voor het directiesecretariaat en vervangt mij één keer per veertien dagen op de vrijdag als ik er niet ben. Hele fijne collega om mee samen te werken. Vandaag heb ik de post verwerkt de kas bijgewerkt en ik ben vanmiddag met Louise naar het afscheid geweest van Janny Hoving. Janny was werkzaam op de salarisadministratie en is na 31 jaar welverdiend met pensioen gegaan. Leuke dag.

Woensdag 27 september 2006

Vandaag heb ik een aantal dingen gedaan voor de afdeling financiën, de leidinggevende hiervan is Annemieke Smit (hoofd Financiën). Voor deze afdeling boek ik de post in en voer ik het kasbeheer voor alles op het terrein van Papenvoort. Het kasbeheer heb ik destijds overgenomen van Fiona Dijkstra, sinds mei 2005 i.v.m. de splitsing van BJZ en JZD. Het is een leuke afdeling om mee samen te werken en leuke collega's.

Maandag 25 september 2006

De maandag begint met bij binnenkomst de collega's allemaal even gedag zeggen. Gerard Wilmink mijn leidinggevende (hoofd Facilitaire Dienst) komt ook altijd even vragen of we een goed weekend hebben gehad. Voor Gerard is het momenteel een drukke tijd, i.v.m. de verbouwingen op Papenvoort (Behandelgroep 0/3 en Opleidingscentrum). Op maandag is het ook meestal wat de telefoon betreft een drukke dag. Het leuke van de telefoon is dat je ontzettend veel mensen leert kennen zowel intern als extern. Je bent het eerste aanspreekpunt van Jeugdzorg Drenthe en dat is altijd bijzonder. Ontzettende leuke en afwisselende baan.

Dinsdag 26 september 2006

De dag begint weer zoals anders, het is weer een gezellige dag en druk op het terrein in Papenvoort. De werknemers zijn al weer druk bezig om de laatste loodjes af te werken in het opleidingscentrum en de 0 - 3 jarigen groep. Dus binnenkort weer een nieuw te starten groep en collega's op Papenvoort. Het woord zegt het al GEZELLIG.

Donderdag 28 september 2006

Vandaag ben ik naar de training geweest voor medewerkers van de Bedrijfsvoering. Deze training is ontzettend leerzaam en werd gegeven door Henk Vellekoop. Het ging onder andere over de visie van Jeugdzorg Drenthe en het 'oplossingsgericht bejegenen'. Het is een leerzame training, je leert met bepaalde punten om te gaan en welke punten er verbeterd kunnen worden. Maar je leert ook de mensen van de hele bedrijfsvoering kennen en hoe Jeugdzorg Drenthe ervaren wordt. Al met al een leerzame middag .

- > Nijhof, H.W. P&O mw. • salarisadm.
- > Delicat, J.W. K&O • beleidsmedew.
- > Kusters, W.J.C. K&O • gedragsw.
- > Vos, E. Fac.Dienst • gastvr./hr.
- > Danse-Kouwenhoven Directie • alg secr.medew.
- > Reijnders, I. Directie ZOI • gedragsw.
- > Veen, H. van der IOG • amb.hulpv.
- > Wit-Vrij, B. de HAH • secr.medew.
- > Bouma, M. Crisis • ped.medew.
- > Cooman, K.R. Crisis • ped.medew.
- > Ebbinge-Bremer Crisis • secr.medew.
- > Hof, M. Crisis • ped.medew.
- > Hofmann, A. Crisis • huish.medew.
- > Schoenmakers, J.H. Persp.gr. • ped.medew.
- > Hoogterp, G.J. PMTO • amb.hulpv.
- > Siepel-Kaiser, M.M. PMTO • amb.hulpv.
- > Mooiweer, L. RJC Assen • ped.medew.
- > Nijland, P.S. RJC Assen • ped.medew.
- > Bijker, G.C. RJC Meppel • ped.medew.
- > Hofstee, N.A. RJC Meppel • ped.medew.
- > Engel, A.C. van den RJC Emmen • ped.medew.
- > Hooiveld, G.G. RJC Emmen • ped.medew.
- > Slagter, H. RJC Emmen • leidinggevende
- > Bruins, A. MKD Emmen • ped.medew.
- > Schuurman, P. MKD Emmen • ped.medew.
- > Wal, M. van der MKD Emmen • logopedist
- > Zagers, L. MKD Emmen • ped.medew.
- > Jonge, J. de MKD Hgvn • ped.medew.
- > Salverda, H.E. Bodd. Assen • ped.medew.
- > Wal, E.M. van der Bodd. Assen • ped.medew.
- > Weering, A.H. Bodd. Barg • ped.medew.
- > Baas, L. Bodd. Emeer • ped.medew.
- > Kunnekes, M.B.J. Bodd. Emeer • ped.medew.
- > Kruid, H.W. Bodd. Hgv • kok
- > Huizen, M. ter Pleegzorg • behandel coord
- > Mulder, A. Pleegzorg • beg. pleegz.
- > Oving, J.M. Omgangshuis • ped.medew.
- > Beuving, F. Daghlp Assen • amb.hulpv.
- > Zandt, R. Crisis • ped. Mw
- > Nauta-van Norel, A. MKD Papenvoort • Ped.medew.
- > Algra, F. HAH • teamleider
- > Cieraad, M. MST/FFT/PMTO • teamleider
- > Abma, J. MKD HGV • Ouderbegeleider
- > Ferwerda, K. P&O • Personeelsadviseur
- > Klevering, M. MKD • behandel coord
- > Noordkamp, B. O&O • trainer/ontw
- > Brakke, M. RJC Meppel • ped mw

- < Blaauw, J.J. FFT • amb.hulpv.
- < Bouwsema, M.E. IOG • amb.hulpv.
- < Caprino, R.G. Daghlp Emmen • educatiemedew.
- < Engelsman, E.J. RJC Meppel • leidinggevende
- < Gunst, G.J. van Pleegzorg • leidinggevende
- < Hamstra, A.M. Pleegzorg • beg. pleegz.
- < Harkema, J. RJC Assen • ped.medew.
- < Hart-Manning, S.H. RJC Assen • ped.medew.
- < Hoogstraten, J.T. MKD Emmen • amb.hulpv.
- < Hooiveld-Hoiting, J.Z. Daghlp Emmen • educatiemedew.
- < Hoving-Ploeg, J. P&O • salarisadm.
- < Jongbloed, K. RJC Assen • ped.medew.
- < Kraan, S. van der RJC Meppel • ped.medew.
- < Leij, W.T. van der Daghlp Emmen • educatiemedew.
- < Lippold, A.M. Daghulp Hgvn • educatiemedew.
- < Marissen-Vrugt, R. Directie • alg secr.medew.
- < Menninga, A.T. RJC Assen • ped.medew.
- < Molema-Bergkamp, J. MKD Hgvn • ped.medew.
- < Nicolaij, W. RJC Assen • ped.medew.
- < Onzen, A.D.L. van Daghlp Assen • educatiemedew.
- < Ronde, M. RJC Emmen • ped.medew.
- < Ruhe, M. RJC Emmen • ped.medew.
- < Sanders, M. RJC Assen • ped.medew.
- < Schurink-Jonkman, J.S. RJC Assen • gastvr./hr.
- < Struiving, T.M. Tekst & Ontw • copywriter
- < Vermeer, R.G.M. RJC Emmen • leidinggevende
- < Vries-van Haren, Y.M. de Soc. Beleid • secr.medew.
- < Weij, P.H. van der P&O • hoofd P&O
- < Wiers, A.L. MKD Emmen • ped.medew.
- < Wijnholds, F. IOG • leidinggevende
- < Zwiers, T.B.A. Pleegzorg • beg. pleegz.
- < Geertsema, A. RJC Assen • Ped mw

in > uit

Wat drijft jou in je werk?

Open personeelsadvertentie levert veel reacties op

'Jeugdzorg Drenthe zoekt professionals met visie!' Dat was de kop van onze algemeen wervende advertentie, die op 1 juli in diverse dagbladen verscheen. Onze belangrijkste doelstelling was het interesseren van professionals, die nu al binnen de Jeugdzorg of een aanpalende sector werkten, maar die een overstap naar onze organisatie wel zagen zitten. Waarom hadden we deze mensen nodig? In verband met de wachtlijstgelden die vrij waren gekomen, konden er extra cliënten worden geholpen. Hiervoor hadden we op korte termijn personeel nodig, liefst ervaren personeel, dat snel aan de slag zou kunnen.

Het was een open advertentie. Geen specifieke oproep voor bepaalde functies, maar een verhaal over onze organisatie, onze visie en waarom het leuk is bij ons te werken. We wilden mensen prikkelen en nieuwsgierig maken. Onze vraag was: wat drijft jou in je werk?

Werkte het?

Onze oproep leverde veel enthousiaste reacties op. We ontvingen

De doorlopende jacht van Marchien en Guido naar ‘ een hart met wat ruimte’.

Pleegzorgcampagne levert drie maal zoveel aanmeldingen

Wat grappig denk ik nog, als ik hun kantoor binnenloop, een schemerlamp, een dressoir, alles heel huiselijk ingericht -al missen er de bijpassende comfortabele rookstoelen. Had ik het toch mis; niet gezien waren de jachttrofeeën en -parafernalia. Het hertenkopje aan de deur bijvoorbeeld (plastic, ter geruststelling). ‘Dat verbeeldt onze jacht naar pleegouders’, licht Guido toe, ‘die loopt constant door’. Niks huiselijk dus, de jacht is buiten op het ruige veld...-hm, een tikje te wild, deze aanhef misschien; wel maakt het duidelijk dat in de werving van pleegouders niet kan worden afgewacht. De drempel ligt hoog en: ‘we moeten het beeld over pleegkinderen en pleegzorg voortdurend recht trekken’.

Guido Rikers en Marchien Timmer doen de werving en selectie van nieuwe pleegouders in Drenthe. Cijfermatig lijkt hun voorsprong dun. Op navraag blijken er op moment van het interview 237 kinderen geplaatst. Daar tegenover staat een bestand van circa 300 pleegouders waar uit geput kan worden. Een dunne marge, zeker wanneer matching, de klik tussen pleegouders en pleegkind, een belangrijk criterium is. Tegelijkertijd zit de pleegzorg in de lift. Guido: ‘Een pleeggezin biedt de voordelen van veiligheid en continuïteit, in zijn aard kleinschalig. De huidige pedagogische inzichten leren ons dat dit voor veel kinderen een betere opvoedingssituatie is dan die van een opvangtehuis, waar het in alle opzichten een stuk onrustiger is. Groepsleiding die in diensten van acht uur werkt, doorstroming in de groep; logisch dat de tendens rich-

ting pleeggezinnen gaat. Alhoewel er zeker ook een groep kinderen blijft die juist baat hebben bij een leefgroep.’

Marchien: ‘Het merendeel van de plaatsingen loopt gewoon goed. Dat is niet het beeld dat je uit de media krijgt. Goed nieuws is geen nieuws, maar als het misgaat haalt de pleegzorg de kranten. Het beeld dat wij proberen recht te zetten. Pleegkinderen komen uit een rotte situatie, maar daarmee zijn het zeker geen rottige kinderen.’

Uit onderzoek blijkt dat 80 procent van de mensen geen pleegkinderen binnen het eigen gezin wil opnemen. Die houding verandert als ouders gevraagd wordt een kind van een familielid of naaste vriend op te vangen. Dan is 60 procent wel bereid hier over na te denken. Het hemd is nader dan de rok, natuurlijk.

maar liefst 427 brieven. Een veel-belovend begin. Het stelde ons wel voor een enorme klus. Elke reactie verdient een zorgvuldige behandeling en dus: 427 bevestigingen versturen, elke brief grondig lezen en beoordelen, na de eerste schifting afwijzingen versturen, oriënterende gesprekken plannen, voorbereiden en uitvoeren. En dat alles tijdens de zomervakantie. Het was warm en er werd gezwoegd, zowel door de afdeling P&O als door de leidinggevenden en commissies die de gesprekken voerden.

een enkele starter plaatsen. We kregen veel reacties van starters en er zaten wat minder ervaren professionals bij dan we hadden gehoopt. Veel mensen waren op basis van de advertentie en de website écht enthousiast over Jeugdzorg Drenthe geworden en hadden veel moeite gedaan te vertellen wat hun drijfveer was. Het leidde tot boeiende en gevarieerde oriënterende gesprekken. Gezien de hoeveelheid reacties kon niet met iedereen direct worden gesproken.

Wat is de stand van zaken? Halverwege september zijn 326 brieven afgehandeld. Uit deze kandidaten zijn 15 nieuwe medewerkers aangenomen en

enkele tientallen kandidaten als geschikt in portefeuille genomen. Niet alle procedures zijn al afgerond.

Tevreden met het resultaat?

Ja, In korte tijd is er veel bereikt. We hebben ook de indruk dat er een andere doelgroep heeft gereageerd dan op de gebruikelijke advertenties. Zouden we het weer zo doen? Ja, maar voorlopig is herhaling niet nodig. We hebben nu een goed bestand van geïnteresseerden voor veel voorkomende functies. De komende tijd hebben we een aantal meer specifieke vacatures. Gericht adverteren werkt dan beter.

PvdW

Kregen we ook de gewenste reacties?

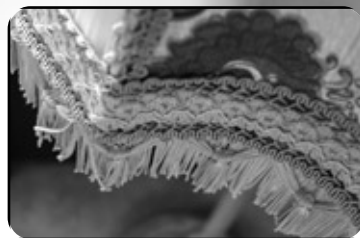
Ten dele. We hadden behoefte aan veel ervaren mensen en konden

Beelden

Marchien: 'De beelden die mensen hebben bij pleegzorg, kloppen vaak niet. Mensen denken dat ze een kind moeten adopteren, dat het zwaar en moeilijk is, wat niet per definitie zo is. Alle plaatsingen zijn er op gericht het kind zo mogelijk weer in de thuissituatie terug te krijgen. Een pleegkind is per definitie tijdelijk. Het kind zoekt geen nieuwe ouders; het heeft wel behoefte aan rust en veiligheid. Een duidelijke structuur misschien. Tegelijk is een van de belangrijkste criteria voor pleegouders de wil om samen te werken. De band van het kind met de eigen ouders wordt niet verbroken. Integendeel. Ouders en pleegouders vormen samen met de begeleiding het team rond het kind. Samen maken zij afspraken in het belang van het kind. Dat kan over een bezoeksregeling gaan of over andere zaken.'

In iets minder dan de helft van de plaatsingen is een snelle en volledige terugplaatsing mogelijk. Het pleegouderschap beslaat dan enkele maanden tot een paar jaar. Ook kan tijdens de plaatsing blijken dat een kind niet teruggeplaatst kan worden, in dat geval wordt gekozen voor de opvoedingsvariant waarin de bedoeling is dat het kind verder opgroeit bij pleeg-

ouders -perspectief biedend i.p.v. perspectief zoekend om het in jargon te stellen. Voorop staat het belang van het kind. Guido: 'Moet je op een gegeven moment niet zeggen dat terugplaatsing geen reële optie meer is. Als na zeg twee jaar hobbelen er geen merkbare vooruitgang is; een kind gaat

terug naar huis, moet vervolgens weer naar een ander pleeggezin, etcetera; dat heen-en-weer gesleur, dan is het misschien verstandig een grens te trekken. Te besluiten dat het kind in het pleeggezin blijft. Dat biedt duidelijkheid en rust. Als die rust er niet is, bied je het kind ook geen mogelijkheid zich te ontwikkelen. Hoe langer een kind bij pleegouders verblijft, hoe groter de hechting aan zijn pleegouders een rol gaat spelen in de overweging of het kind nog weer terug naar huis kan. In de huidige praktijk van de jeugdzorg lijkt het erop dat zo'n definitief opvoedingsbesluit binnen twee jaar wordt genomen.'

De route naar het pleegouderschap loopt niet altijd langs de publieke wervingslijn. Bij uithuis plaatsing wordt altijd eerst binnen de familie of nauwe vriendenkring naar een oplossing gezocht. Deze 'bekenden' worden vervolgens gescreend door de pleegzorgwerkers van Bureau Jeugdzorg; zijn zij geschikt om dit specifieke kind op te vangen. In geval van crises wordt deze procedure versneld doorlopen. Maar ook deze pleegouders hebben uiteraard recht op dezelfde ondersteuning als de pleegouders uit de kaartenbak van Guido en Marchien. De reden mag duidelijk zijn: binnen het netwerk is matching gemakkelijker te realiseren.

Professionalisering

De pleegzorg heeft niet stilgestaan. Waar vroeger de plaatsing via de grote centrales voor pleegzorg verliep, allerlei instanties de bevoegdheid hadden om te plaatsen, zijn er nu een beperkt aantal spelers in het veld. Bureau Jeugdzorg is de plaatsende instantie; de werving, selectie en begeleiding is vervolgens ook regionaal georganiseerd, in Drenthe ondergebracht bij de Jeugdzorg. Marchien: 'Vroeger werden kinderen in een gezin geplaatst; vervolgens had de gezinsvoogd de taak de ouders, het kind én de pleegouders te begeleiden. Deze situatie leidde

vaak tot belangenverstremming. De pleegouders worden nu begeleid door een vaste pleegzorgwerker, waarbij het belang van het kind voorop staat. De intensiteit en aard van de begeleiding hangt af van veel factoren. Kinderen kunnen bijvoorbeeld pas lastig gedrag vertonen als zij in de pubertijd komen, anderen hebben vooral problemen in het begin. De situatie bepaalt wat nodig is, naast de vraag van ouders zelf natuurlijk.'

Selectie

Uiteraard is er sprake van een lijstje met criteria. Niet iedereen is meteen geschikt als pleegouder. Kunnen samenwerken is al genoemd en natuurlijk moet je je niet hebben bezondigd aan zware criminele delicten -geen inschrijving zonder een verklaring van geen bezwaar (van de Raad voor de Kinderbescherming). Toch lijkt er na de eerste aanmelding vooral

sprake van zelfselectie. De procedure start met een voorlichtingsavond waarin geïnteresseerden een reëel beeld krijgen geschetst van de praktijk -Marchien: 'Het is echt heel open, er zijn bijvoorbeeld ook wel eens scholieren die wat meer van pleegzorg willen weten. Wat kunnen ze verwachten, wat wordt er van pleegouders verwacht. De ouders verlaten de avond met het aanmeldingspakket, dat nadere informatie bevat en: de aanvraagformulieren voor de volgende stap.

Kern van de voorbereiding ligt in de STAP-cursus (Samenwerking Teamgeest Aspirant Pleegouders). Marchien: 'Het aardige is dat er van de acht ouders die aan de cursus deelnemen er gemiddeld maar één afvalt. De meesten haken dus in een eerdere fase af, niet toevallig natuurlijk, zo is de voorlichting ingericht. Tegelijk benadrukken

we, ook in de cursus, dat je er op elk moment uit kunt stappen. Het is geen schande om er achter te komen dat het pleegouderschap niet aan jou besteed is.' Na de cursus volgen er nog twee persoonlijke gesprekken. Pleegouders geven aan wat ze willen, wat ze kunnen. Een op de 15 deelnemers haakt hier tenslotte nog af. Wie overblijft komt in de kaartenbak van Guido en Marchien en mag een telefoontje verwachten, zodra er een match is.

Werving

Pleegouders pluk je dus niet van de straat. Mensen moeten zelfs voor de eerste aanmelding over een drempel worden geholpen. Landelijk wordt er daarom veel moeite en geld in de werving gestoken. Guido: 'De huidige campagne is gestart in maart en moet, als alle eerdere campagnes, een aantal jaren lopen. Onder het

motto 'wij zoeken nog een hart met wat ruimte' proberen we dichtbij de mensen te komen. Op onverwachte plaatsen. Veel mensen hebben het gevoel iets terug te willen doen voor de maatschappij of bij te dragen aan een leefbaarder omgeving. De een is elftalleider bij de voetbal, de ander collecteert voor de kankerbestrijding.

Pleegouder zijn is dus ook een mooie manier om vorm te geven aan die betrokkenheid. Veel mensen weten dat niet en we proberen op ludieke wijze de behoefte aan gezinnen die kinderen willen opvangen zichtbaar te maken. Zo duikt op onverwachte plaatsen de boodschap op, bijvoorbeeld in de IKEA, waar omgeroepen wordt dat Johan bij de ballenbak staat en op zoek is naar pleegouders. Of een advertentie op Speurders.nl, waar we mensen die zoeken willen confronteren met het omgedraaide: zij worden gezocht!. De inhoud en vormgeving van de campagne wordt landelijk bedacht, de spullen komen er vandaan. De regio kan er op zijn eigen manier op insteken. Zo hebben wij ook kleine advertenties geplaatst in de regionale bladen, een radiospotje voor de lokale omroep en is de spinning-actie opgezet...'

Spinnen voor een fiets

De actie was simpel van opzet en doeltreffend in de uitvoering. Marchien: 'Ha ha, ik spin zelf nog steeds, dus dat is mooi meegenomen. Goed, daar ging het niet om natuurlijk. Via via was er een sportschool in Westerbork, die de ruimte beschikbaar stelde. Ze waren net begonnen, dus de actie was ook een mooie promotie voor hun. Mag, vind ik. Er was plek voor twintig teams van vier

personen. Het doel was eenvoudig: zoveel mogelijk kilometers fietsen. De teams lieten zich sponsoren en zo hebben we het geld bij elkaar gefietst. Dat is dus spinnen, fietsen op zo'n apparaat, zonder vooruit te komen. Voor het geld zijn er fietsen aangeschaft voor de pleegkinderen. Niet iedere pleegouder heeft natuurlijk een fiets in alle maten en soorten klaar staan in de schuur. Toch was dat niet het belangrijkste doel. Het ging ons vooral om de publiciteit. En dan bedoel ik niet per se de artikelen

en foto's in de regionale pers - die zijn er natuurlijk ook geweest; maar de mond-op-mond reclame. De teams moesten zelf hun sponsors werven, dus iedere keer opnieuw werd het verhaal verteld: wat is de pleegzorg, wat doen die precies, enzovoort. En natuurlijk hebben de deelnemers op die dag wat beleefd dat ook weer stof is op verjaardagspartijtjes en dergelijke. We hebben er voor gezorgd dat de pleegzorg weer even onderwerp van gesprek was, het verhaal werd verspreid.'

En met deze verwoording van hun taak zijn we a, weer terug bij het begin van ons verhaal; maar hebben we b, die taak ook naar een hoger niveau getild. Wie een verhaal wil verspreiden werkt aan een missie. Da's meer dan je uren maken. En het klopt, want zelfs bij het sluiten van de deur roept Marchien mij nog na dat ik vooral niet moet vergeten te melden, dat je je ook als weekend-pleeggezin kan aanmelden, en dat er onder de collega's toch voldoende mensen zouden moeten zitten, die dat aan moeten kunnen....

FK

Zie ook: www.pleegzorgdrenthe.nl en www.pleegzorg.nl

Op voordracht van Carla Franzen en Henk Folkerts ('Het zou niet netjes zijn om jezelf te nomineren, maar wij doen zelf niet mee, dus...') werd het hele VVP-team van de pleegzorg voorgedragen voor de WarmHart prijs.

Na maanden van voorbereiding vond de grote spinningactie op 1 juli plaats in Westerbork. Het overgrote deel van het VVP-team fietste de vrije zaterdag ook nog mee of hielp met de activiteiten. Er is voor vele duizenden euro's opgehaald. Met het geld worden nieuwe fietsen aangeschaft voor de pleegkinderen in Drenthe. Door de publiciteit is de pleegzorg positief in het nieuws gebracht en worden toekomstige pleegouders aan het denken gezet om zich aan te melden. Aldus de motivatie van Henk en Carla.

Ook iemand nomineren voor een van de volgende categorieën?

1. originaliteitsprijs
2. doorzettertjesprijs
3. engelengeduldprijs
4. warmhartprijs
5. wildeplannenmakenprijs
6. sfeermakersprijs
7. grootstepechvogelprijs

Stuur je mail met je motivatie naar de redactie: tien@jeugdzorgdrenthe.nl

All you need is love....

all you need is...